

Bruno Ferrero: Hajótörött

Egy szerencsétlen hajótörött, deszkába kapaszkodva kivetődött egy lakatlan szigetre. Alig talált magának megélhetést: kevés volt az erdő és a bokor, viszont annál több a szikla. Buzgó imádságban kérte Istent, hogy mentse meg.

Minden nap figyelte a horizontot, hátha megérkezik a kért segítség. Ez így ment hosszú ideig, de nem történt semmi. Kissé kezdett magához térni, s megpróbálta megszervezni életét. Kövekből szerszámokat készített, vadászott és művelte a földet. Hosszú fáradság után még tüzet is sikerült gyújtania. Épített magának egy kunyhót és egy raktárfélét.

Hónapok teltek el. Naponta imádkozott, de nem jött a segítség, pedig nagyon várta. Egy nap a szellő fölkapta az égő lángot és a kunyhó oldala lángba borult. Sötét füstfelhő szállt az ég felé. Kétségbeesve küzdött a tűz ellen, mert tudta, hogy hónapok munkája forog kockán. De hiába volt minden igyekezete, csak egy vödör hamu maradt egész munkájából. A hajótörött, aki erején felül igyekezett valamit megmenteni, levetette magát a homokba és keservesen sírt: Uram! Miért??? Miért tetted ezt velem???

Pár óra múlva egy hajó kötött ki a kis sziget közelében. Néhányan átszálltak a mentőcsónakba, és azzal jöttek a szigetre.

- Honnan tudtátok, hogy itt vagyok? - kérdezte nagy boldogan a hajótörött.
- Megláttuk a füstjeleidet! - hangzott a válasz.

„Tárd fel az Úr előtt utadat, bízzál benne, ő majd eligazít.”

Zsolt. 37,5

„Ha elfogadod a dolgokat úgy, ahogyan a Gondviselés irányítja: szentté válhatsz!” Szent XXIII. János pápa

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
XIII. évf., 2016. október

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk októberi számának megjelenése alkalmából!

„Az ősz egy második tavasz, amikor minden levél virággá változik.” Albert Camus

Fiatalabb koromban nem igazán szerettem az őszt. Számomra szomorúnak, hidegnek tűnt. Az elmúlásra emlékeztetett.

Ma már örömmel gondolok rá, felismerem a színeit: a vidám narancsot, a barnát, a bíborvöröset és annak árnyalatait.

Azt hiszem, ez a korommal is összefügg. Így ötven évesen nem okoz bennem semmilyen törést, hogy az évek elmúlnak fölöttem, és nem zavarnak a ráncaim sem, hiszen megdolgoztam értük. Örömmel és hálával tekintek az életem elmúlt, és hátralévő, őszi időszakára is.

Nem tudom mikor köszönt be az időskor igazán. Én az Úr irgalmas szeretetében bízva várom azt is. Tudom, hogy minden kegyelem, az Ő tervében minden benne van, mindig mellettem van, szeret, örök szeretettel.

Egyházmegyénkben a Krisztus - közösség Éve van. Ez az időszak, segít abban, hogy együttesen megtapasztaljuk és megéljük az Istennel, illetve az egymással való összetartozásunkat, közösségünket. A világ egyházban pedig az Irgalmasság Szent Éve zajlik, amely arra buzdít minket, ne feledjük: Isten mindig irgalmas szeretettel van irántunk, nekünk is ilyen szeretettel kell embertestvéreink felé fordulnunk. Mindenki felé!

Adja az Úr, hogy mindannyian megtapasztaljuk a Vele és embertársainkkal való közösségünket és azt az irgalmas szeretetet, amellyel Ő mindig felénk fordul, közvetíteni tudjuk embertársaink felé is!

Október elsején ünnepeljük az Idősek Világnapját.

Évek óta egyházmegyénkben szentmisével ünnepeljük az időseinket, ezzel is kifejezve, az irántuk érzett tiszteletünket, azt, hogy közösségeink értékes tagjai, fontosak nekünk, számon tartjuk őket.

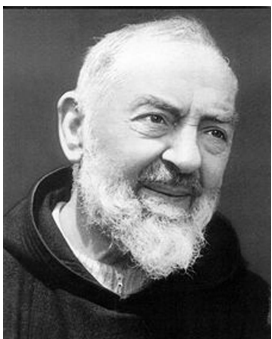
Kedves Idős Testvéreim, ez az ünnep kedvező alkalom arra, hogy Isten irgalmas szeretetében bízva és ráhagyatkozva, adjatok hálát mindazokért a kegyelmekért, ajándékokért és a keresztekért is amivel az Úr megajándékozott titeket. Az idős embernek is szabad és kell is örülni, még ha testi fájdalmakkal is vannak megterhelve. Hiszen az Úr örök szeretettel szeret, és ott van életünk minden pillanatában!

99. Zsoltár

Ujjongjatok az Úrnak, minden földek,*
szolgáljatok az Úrnak örvendezve;
járuljatok színe elé*
vidám énekszóval!
Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten,†
ő alkotott minket, övéi vagyunk,*
háza népe és legelőjének nyája.
Őt magasztalva lépjetek be kapuján,†
énekelve vonuljatok hajlékába,*
adjatok hálát neki, és áldjátok nevét,
mert valóban jó az Úr,†
szeretete megmarad örökké,*
és hűsége nemzedékről nemzedékre.

Ó Uram, múltamat irgalmasságodra, jelenemet
szeretetedre, jövőmet gondoskodásodra bízom.

Szent Pió atya

Biztos vagyok abban, hogy Jézus szeret engem? És abban, hogy én szerem Őt? Ez a meggyőződés olyan, mint a napsugár, amely a fatörzsön át fölszívja a nedvet és kivirágoztatja a bimbókat. Ez a meggyőződés a szikla, amelyre lelki és szellemi életünknek épülnie kell.

Hogyan juthatunk erre a meggyőződésre? Ismernünk kell Jézust, szeretnünk kell Jézust, szolgálunk kell Jézust. Az imádságon, az elmélkedésen át ismerjük meg Őt – és a hétköznapi kötelességeken keresztül.

Kalkuttai Szent Teréz anya

Assisi Szent Ferenc: Isten magasztalása

Szent vagy, Urunk Istenünk;
Te vagy az egyetlenegy Isten,
Az Egyetlen, aki csodákra képes.
Te vagy az Erős,
Te vagy a Nagy,
Te vagy a Magasságos.
Mindenható és Szent Atya vagy,
Királya az égnek és a földnek.
Háromságos vagy és egy.
Istenünk és Urunk.
Te jószágos vagy, s maga a legtöbb Jó, élő és igaz Isten.
Te vagy a Jóság és a Szeretet,
Te vagy a Bölcsesség, az Alázat és a Türelem.
Te vagy az Elrejtettség és a Csönd,
Te vagy a Derű és az Öröm,
Te vagy az Igazságosság és a Mérték,
Te vagy a teljes gazdagság,
Te vagy a Szépség és a Szelídség,
Te vagy Menedékünk és Erőnk,
Te vagy a mi Hitünk és Reményünk,
Szeretetünk és kimondhatatlan nagy Boldogságunk.
Te vagy a végtelen Jóság,
Hatalmas és csodálatra méltó Urunk,
Mindenható és könyörülettel teljes, Istenünk.